El Cul del Pou | Quintí Torra Cordons | Actualitzat el 16/11/2020 a les 11:30

BUGADA AL POU. Novembre 2020

Séquia o sèquia?

A tocar de la Séquia, entre el parc de l'Agulla i Sant Iscle, aquest cartell de la foto adjunta ?que m'envia un caminador habitual de l'anella verda? adverteix que el camí està tallat. La peculiaritat del rètol és que sembla una mostra de la transició de la paraula *séquia*: a dalt amb accent obert i a baix, tancat. No fas pas gaire, en el reportatge sobre "El parlar de Manresa", ja ens fèiem ressò de com, de mica en mica, el nom s'ha adaptat al diccionari normatiu de l'Institut d'Estudis Catalans, que ara estableix que duu accent tancat coincidint amb la pronúncia tradicional a la nostra ciutat. Per anar-ho normalitzant, per cert, el Premi Séquia ja llueix d'acord amb aquest precepte (el podeu veure en un anunci a la pàgina 2 de la revista d'aquest mes), tot i que alguns encara s'hi resisteixen, entre d'altres, el diari "Regió7".

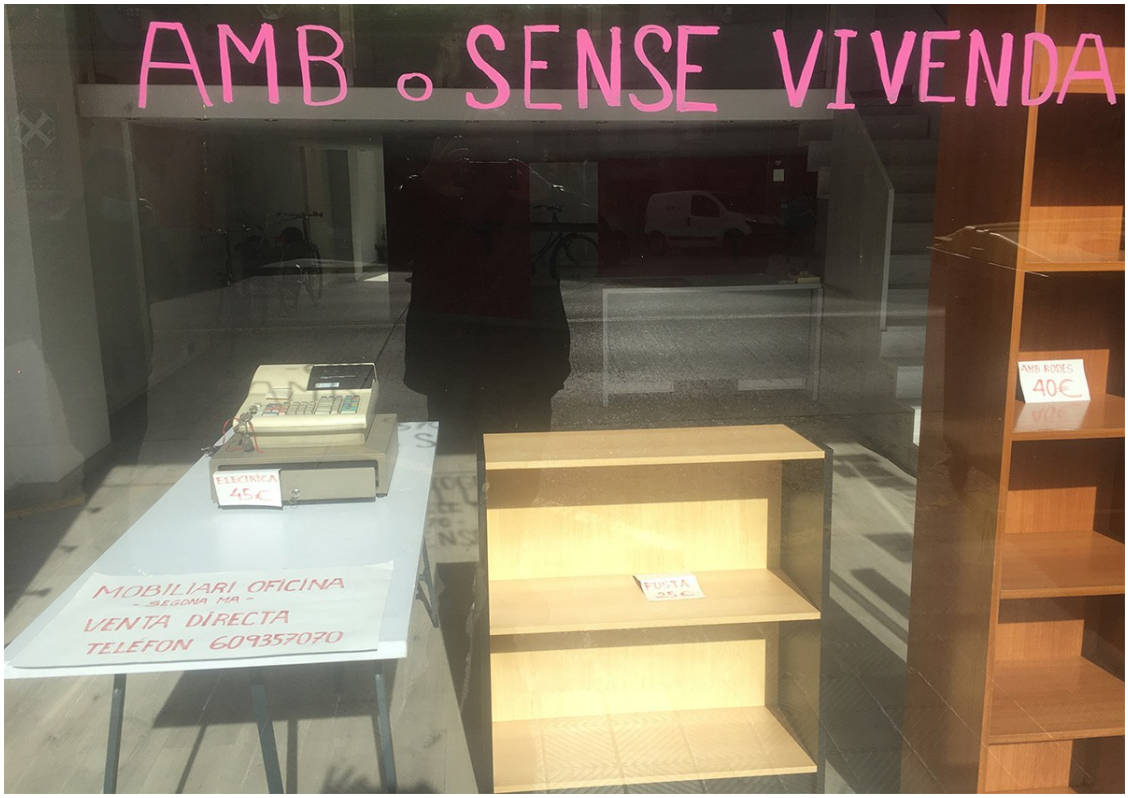
En record d'una lectora fidel

A qui, de ben segur, li va agradar un reportatge sobre la nostra manera de fer anar el català va ser la Jacobina Gil, que el 29 d'octubre va traspassar a l'edat de 107 anys. Nascuda a Espinosa de Cerver (Burgos) l'any 1913, era subscriptora del Pou -evidentment la de més edat- i el setembre de l'any passat la companya Laura Serrat en feia un retrat a la seva secció a la nostra revista. Descansi en pau.

Es liquida tot

Els que, malauradament, també estan passant a millor vida són moltíssim comerços i petites empreses de Manresa i comarca. Sovint, abans d'abaixar la persiana, els propietaris intenten saldar -per no dir treure's de sobre- part des estocs o del mobiliari. És el cas dels amos del local que, durant mols anys, va ser el de Viatges Baixas, al principi de la carretera de Cardona, i que fa poc temps va acollir la botiga de roba, calçat i complements per a la dansa Les Sabatilles Vermelles. A tocar del carrer, aprofitant la gran vidriera que fa d'aparador, a part del telèfon de contacte per comprar o llogar el local hi ha exposats diferents mobles d'oficina per si algú hi està interessat. El periple de Les Sabatilles Vermelles en pocs anys també és curiós. Va fer cap al citat local des de l'altra banda del carrer, enfilant la Muralla i, a hores d'ara, s'ha tornat a traslladar, aquest cop al carrer de Sant Miquel.

Denúncia amb noms i cognoms

A banda del drama sanitari, l'economia està tocada i molts llocs de treball, en perill. De vegades per manca de recursos i també, encara de manera massa sovintejada, per manca de voluntat o altres interessos espuris, alguns empresaris defugen les responsabilitats legals i incompleixen totes les normatives possibles quan van mal dades. Per exemple, ja fa temps que els treballadors de Monserveis denuncien els responsables de l'empresa per contractes irregulars i falta de mesures anti-covid. Una lectora encuriosida, a primers d'octubre, va dedicar-se a fotografiar uns cartells de denúncia que van aparèixer en contenidors de la carretera de Santpedor com el que veieu a la imatge. La situació deu ser límit i aquells que deuen ser responsables de l'empresa, són assenyalats amb nom, cognoms, "pecat" i fotografia.

Tardor a les rotondes

De ben segur que alguns pintors paisatgistes estarien encantats amb la manera amb què es manifesta la tardor a indrets de Manresa. Fascinat, un col·laborador de la revista em remet una instantània de l'avinguda dels Dolors, on la rotonda llueix un magnífic aspecte tardoral. Serveixi per mostrar la bellesa que, sens dubte, també té la nostra trama urbana. Que no tot han de ser crítiques, vaja!

Ja és Nadal

Que la tardor té uns colors característics, com veiem a la foto, és un fet, però amb les manifestacions del canvi climàtic, les estacions intermèdies no són el que eren. De fet, a tocar de Tots Sants, a la plaça d'Espanya i a la de Sant Domènec, les parades de venda de castanyes prou que treballaven, tot i que el sol era més primaveral que de "capes i mocadors grans". I és que el negoci és el negoci... Encara que cada cop les campanyes del rònec "tall britànic" marquen quan fer els canvis d'armari, les botigues avancen el que faci falta per vendre. És el cas de la botiga de la franquícia Muy Mucho del carrer d'Àngel Guimerà, on, em diu una lectora de la revista, a finals d'octubre ja posen música nadalenca ambiental. Potser es precipiten, francament.

?Coma casa'

Ja se sap que molts establiments -especialment bars i restaurants- que regentaven catalans i als quals havien posat noms ben nostrats, per inviabilitat, passen a mans de persones vingudes de fora. Molts dels que compren els negocis, per donar-hi continuïtat, en mantenen el nom i, fins i tot, el menú o l'oferta gastronòmica. El local que ocupava l'antiga cafeteria Aroma a la placeta de Sant Miquel va reobrir dient-se Com a casa. Però no va acabar de reeixir i, finalment, va acabar a mans d'uns nous propietaris, pel que sembla, amb la intenció d'adoptar una oferta continuista. En l'antic cartell del portal que veiem a la imatge encara es veu la mrca del "bateig" del negoci. Ara bé, sembla que qui el regenta ara desconeix el significat de la denominació i, com veieu, en rètol lluminós rodó de l'interior l'han transformat en "Coma casa". I, és clar, no és ben bé el mateix.

Auca dels Lledoners

L'aucaire Joan Vilamala acaba d'estrenar una nova creació, dedicada aquesta vegada als presos polítics reclosos a Lledoners. Les il·lustracions són, sense menystenir els versos, d'altíssima qualitat, obra dels germans Jaume -també col·laborador de la revista- i Valentí Gubianas. Per cert, la podeu llegir completa a *auques.cat* i l'espai del Gaiter del Calders, "alter ego" del company Vilamala.

AUCA DELS PRESOS POLÍTICS DELS LLEDONERS

Que en reclama l'amnistia com el pa de cada dia

Versos: Joan Vilamala
www.auques.cat

Vinyetes: Jaume i Valenti Gubianas i AA.DD.
2020

1. La presó dels Lledoners
avui tothom sap on és.

2. Al terme de Sant Joan,
on anem de tant en tant

3. a cantar en grup, en estol,
i no pas el Cara al sol,

4. d'ençà que el rei, el Borbó,
ens té a ratlla amb el bastó.

5. Diguem ben clar, doncs, d'entrada
que aquesta auca l'hem dictada

6. perquè a finals del disset
hi varen tancar un esplet

7. de polítics conseqüents,
com si fossin delinqüents,

8. i dos líders amb carisma.
Tot, pel seu catalanisme.

9. Per haver donat la veu
al poble, com bé sabeu,

10. purguen ara injustament
una sentència indecent.

11. Una autèntica venjança
d'una Espanya que no es cansa

12. de tractar-nos com a esclaus
i que ens voldria babaus.

13. Superat el segle XX,
¿Com pot ser el que estem vivint:

14. que tinguem, a la presó,
polítics del bo i millor?

15. Diguem ben alt el seu nom
perquè el sàpiga tothom:

16. Junqueras, Romeva i Forn,
que voldrien tornar al Born,

17. Cuixart, Sànchez i Turull
(els tres Jordis), i en Pep Rull.

18. L'Estat espanyol amb urc
els ha pres de cap de turc,

19. però el seu plor no serà en va
sinó saba per demà.

20. Ara ja porten tres anys,
tancats entre claus i panys;.

21. i ni un sol gest de clemència
ha fet la jurisprudència!

22. En el «cas dels catalans»
com queden els drets humans?

23. Tot s'hi val, fins la maldat
per defensar la unitat

24. d'una Espanya uniformista
que volem perdre de vista!